

א	Aleph	Spiritus tenuis.
ב	Beth	bh, et v consonans.
ג	Ghimel	gh
ד	Daleth	dh
ה	He	Spiritus asper.
ו	Vau	v consonans fortior, quam I.
ז	Zain	s lenissimum, sonat.
ח	Cheth	ch spiritus asperior.
ט	Teth	t
י	Jod	j consonans.
כ	Caph	ch
ל	Lamed	l
מ	Mem	m
נ	Nun	n
ס	Samech	s acutum.
ע	Ein	h spiritus, qui exprimi non potest nisi viva voce.
פ	Pe	p, vel ph ꝑ Graecorum.
צ	Tzade	tz
ק	Caph	k x Graecorum.
ר	Bere	r
ש	Sch	sc, aut sch Germanorum.
ש	Sin	s acutum, ut Samech: orta hac littera ex prava pronuntiatione W
ת	Thau	th

Litterae juxta quinque organa, quae distincta singularium pronuntiatione occupantur, in quinque dividuntur classes; scilicet litterae

1. Gutturis אהחך Hachah.
2. Linguae רטלנת Darlanath.
3. Palati גיכך Ghichak.
4. Dentium זסשרץ Zasceraiz.
5. Labiorum כומף Bumaph.

Puncta, seu Vocales Hebraeorum.

Longae

1. Kamez	א	A
2. Tzere	א	E
3. Chirech longum	א	I
4. Cholem	א	O
5. Sureh	א	U

Breves

1. Pathach	א	A
2. Sagol	א	E
3. Chirek	א	I
4. Kamez-Cataph	א	O
5. Kibbutz	א	U

Brevissimae

Secunda simplex	א	E
et triplex Secunda composita		
Caeseph Pathach	א	A
Caeseph Sagol	א	E
Caeseph Kamez	א	O

Litterae homogeneae, facile intercommutantur. Haec litterae אהחך, seu vocantur Litterae Quiescentes, quoniam vocalia puncta non habentes, haud pronuntiantur.

Secva simplex interdum legitur
et mobile ^{et} _{et}
alias non legitur, vocaturque

quiescens. Legitur autem in
principio lectionis בראשית

Bereschith, in principio. M. ab

linera proxime geminata, ut

הלל Halelu, laudate. III. sub

linera puncto Dagui ornata,

פקדו Pakedu, praeficere.

IV. post aliud Secva יפקדו,

Iphichedu, visitabitur. V. tan-

dem post vocalem longam,

ישבו Jesevu, sedebunt.

א Murum est

I. Post vocalem brevem, ut פקדו

Pikdu, visitate, excipitur autem

si vocalis brevis vicem gerat vo-

calis longae, ut יראו Ireu, pro

יראו Jireu, timebunt. II. Post

vocalens longam accento tonico

notata, ut תפקדנה, tiphke-

dnah, visitabitur. III. In fine

dictionis etiam geminum qui

scit, ut יתעב יתעב Jetheth, tiber.

Secva compositum locum

habet in Gutturibus proxi-

plici mobili.

Linera Gutturis sese, et

precedentem punctat, pun-

ciat sese, quoniam compositum

Secva habet; preceden-

tem autem praecedat, quoniam

am signatur haec brevis Secva

compositi, ut

אחול Oholo tentorium ejus

אחול Jachschah, faciet.

באמונה Beemunah, in veritate. בִּין Bin, intellige.

veritate.

Ad pronunciationem quod at-

tinet, prima dicitur linera, po-

stea vero punctum, ut ל la, no-

al, exceptis Gutturibus פ. ע.

et פ. א cum puncto in medio,

dicto Mappik, cum in fine

dictionis sit, quoniam Pathach

dictum Suffuratum assumunt

post puncta. Tere, Chirich

longum, Cholem, et שוועד

משח, Maschach, Messias.

ישוע Jesech, salvabit.

גבה Gabah, excelsus.

Fit saepe crasis שמשע Je-

scimah, personabit, pro שמשע

Jaschimah: שמשע Jesechmah.

maeh pro שמשע Jesechmah.

maeh, audiet.

De litteris quiescentibus,

et Diphthongis.

Haec litterae א ו ה ע sem-

per quiescunt, cum vocalibus des-

tituantur, ut ברא Bara, crea-

ret.

י quiescit in Cholem, et א su-

ret, ut טוב Tuu, bonus. אהא

hu, illa.

י post Kametz sequente,

mobile, post Tere, Chirich,

et Dagol, ut דברו Devarau

verba ejus. דאחא Achachah

fratris tui. דברו Durec, ven-

י, et in fine dictionum עו

quibusdam punctis quasi in

unam diphthongum coalescunt

Et quidem י post Kametz, -

- Pathach, et Chirich, ut עיגי

דברו Devarau, verba ejus.

קא Hau, linea שול scaleu,

tranquillus פיר Piu, os ejus

vero post Kametz, - Pa-

thach, ד, et י, ut אדוני Ado-

nai, Dominus. דברו Devarau,

verba ejus. גוי goi, gens. tan-

dem בניו Banui, edificatus.

Imo in medio in Diphthongu

transit לילה laila, nox div-

sillabum.

De puncto Daghes.

Est punctum ventri linera

inscriptum, pronunciationi in-

serviens, et duplex est, tene et

forte. Tene litteris בגדכפת

Beghadehephath, a quibus

aspirationem tollit.

Et his litteris inscribitur

in principio periodi בראשית

Bereschit, in principio.

II. Ab initio dictionis quo-

precedens

ties dictio terminatur vocali

cum consonante mobili בראשית

Bara Bereschit,

in principio creavit. Nam

si linera quiescente, aut vocali

longa finitur, aspirata mones

Exceptiones haec multae sunt

quas commodius alias.

111. In medio dictionis
post sœva quiescens, ut
וַיֵּן עֶרְבָה, dicitur;
et de variis exceptionibus alias
etiam.

Dagher forte duplicat line-
ram, et omnibus litteris inseri-
bitur præter Gutturales, et ;
et quadruplex est

1. Demonstrativum, quod
adhibetur post Π Demonstrati-
vum, ut $\Pi \Pi \Pi$ Pladavar,
verbum.

11. Compensativum, quod
compensat aliquam litteram, ut
מִיָּחָן Mijochanan, a Jo-
anne, pro מִיָּחָן מְנַסֵּחַ Sodcu
Dagher compensat Nun abjectiu
a propositione מִן Min, ab. Sic
et מִשָּׁר pro וְ

III. Characteristicum, quod
indicat Conjugationes Pihel, ut
פִּקֵּחַ Picched profectus, et פִּי
חָל פִּיחָל ^{huit.} Picchad, profectus

IV. Euphonicum וַיִּקְרָא מֶלֶךְ
chilare, Sanctuarium, quod et
iam adhibetur in principio, et
dicitur initiale post voces perpe-
serim pendentes in ך׃ ן׃, vel
ן׃ finitos, et post ם׃, et ן׃, ut
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ, וַיִּקְרָא מֶלֶךְ,
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ, וַיִּקְרָא מֶלֶךְ, Tam-
mah Seph, mare nigrum.

Quando, etsi scribatur
Kametz, legendum sit
Kametz-Catuph.

Kametz-Cataph sapissime
sine duobus punctis additis
ad Kametz scribitur; ut digno

scas, hoc regulæ observandum
Si in syllaba, in qua est
hæmetz, sit aliquis accentus, il-
lud punctum est a longum,
non a breve. si nullum habet
accentum etiam est a longum
exceptis tribus casibus.

1. Si immediate sequatur
in eadem distributione lineam
habens Daghes forte, aut Seva
כלל Colla, non Callu, fini-
ta sunt. אנוח Aenuh, non
Aenuh, caniate. חכמה Co-
ema, non Cema, Sapientia

11. Kametz in fine dictionis
seu ultima syllaba accentu
nico desinens ante consona
mobilem est o breve □ קמץ
Illeus, non Najiamam surrexit

III. *Kametz* ultima syllaba
ante consonam mobilem sequen-
te *Maqaff* est o brevis, ut ex
כֶּלֶז *Colerez*, non *Cal-*
rez, omnis terra.

IV. Item Kamelz ante gustu
ralem notatam Cateph-Kamelz
est etiam a breue חליל Oho
17:7
lo, non Rhoho, territorium
fuit.

De Mappin.

Mappik est punctum litteris il,
et ⁹ inscriptum, earque non si-
nit quiescere.

Et quidem litteræ ꝑ̄ inscribi
rur in ventre, vel sub se ꝑ̄ ꝑ̄ in
fine dictionis, et effertur per h,
vel ut aliis placet per a. ꝑ̄ ꝑ̄ Be.
nah, Filius ejus.

Littera' in medio dictionis
post chirik breve טו' ספ' Goph
ioth, sulphur.

De Accensibus.

Quaecumque lineola et puncta
præter eas, quæ adduximus, ac-
centuum nomine designantur
qui dividuntur in Grammaticos,
seu Tonicos, et in Rhetoricos seu
Euphonicos. Tonici in Regios, et
Ministros dividuntur. Regum præ-
cipui sunt quatuor, qui etiam
Distinctivi dicuntur.

Primus Sapph Maruph, seu
Silluk 7, qui finit periodum.
si addantur duo crassiora pun-
cta ut 1727 Davor verbum

Secundus Achak^{us} 2. qui ora-
tionis colon ibi esse ostendit.

Tertius Takephalon Γ , et
semicoli vim habet.

Quartus Aevio I, qui mi-
nimis distinctionibus inservit.

Omnes Tonici accentu a
cunctis syllabam, et in ultima
vel penultima locum habent:

si in ultima dictio illa dicitur
מִלְרָח מִלְרָח, scilicet, brevis
si in penultima dicitur מִלְעֵי
מִלְחֵל, scilicet, longa.

Accentus qui in aliis syllabis
scribuntur, sunt Rhetorici; præ-
cipuus dicitur מֶטֶגֶח Metegh, id
est, frenum, quia retinet syllabam.
Alius Accentus dicitur מֶפֶק
Metaph, linea jungens dictio-
nes, ut פֶּקֶד-לֵךְ Coleret.
omni Terra.

Sedes accentuum tonicorum,
ut plurimum, est ultima syllab-
ba. Quæ vero habent punctatio-
nem sequentem, accentum exi-
gunt in penultima.

פֶּסַח Pashcha, קֹדֶשׁ Code-
sch, sanctitas. סֶפֶר Sopher,
liber. בָּעַל Bahal, Dominus.
יָהִי Holi, infirmitas. יָהִי
Thou, solitudo. יָדַי Jadaim
manus. בִּגְדֵי Beghed, vestis.
תֹּאֵר Thoar, forma. מוֹת
Maveth, mors. בַּיִת Baith, do-
mus. יֶשֶׁב Schebi, caput.
לַיְלָה Laïla, nox. אֶרֶץ Eretz,
ter, in terram.

De Nominibus.

Tres sunt orationis partes
Nomen, quocum Pronomen
conjungitur; Verbum, cui Par-
ticipium annexitur; Dictio,
per quam intelliguntur Propo-
sitiones, Conjunctiones, Adver-
bia, Interjectiones.

Nomini accidunt Genus, Nu-
merus, ^{Casus} ~~Modus~~, et Regimen.

Tria sunt genera, Masculi-
num, Femininum, et Commu-
ne. Feminina sunt, quæ ter-
minantur in הַ precedente.

Homines, et accentu in ultima,
ut יָדֶכֶךָ Yedac, Jurisicia.

II. In הַ precedente Sogol,
et accentu in penultima, ut
תִּפְחֶרֶת Tipheret, Pulchritudo.

III. In הַ precedente Chirik
aut SUREK, et accentu in ulti-
ma, ut גִּפְרִית Gophrieth,
sulphur. מַלְכּוּת Malchuth
Regnum.

Reliqua fere cufwumque
fuerint terminationis generis
erunt masculini.

Feminina ut plurimum
a masculinis formantur, alibi
in הַ precedente Kametz, et
accentu in ultima, ut טוֹב
Tou bonus, טוֹבָה Tova, bo-
na.

De irregularitatibus in his,
et aliis, dicitur alibi.

Numerus triplex, Singula.

D, Qualis, Pluralis. Pluralis
in masculinis fit a singulari ad-
dito יָ Im, ut דָּבָר Davar,
verbum, דְּבָרִים Davarim
verba.

In Femininis terminatis
in הַ mutatur הַ cum puncto
precedente in וֹי Oih, ut טוֹבָה
Tova טוֹבוֹת Tovoth,
bonæ. In his, quæ desinunt in
הַ precedente Sogol additur
וֹי, ut קֶשֶׁת Chescech, arcus,
קֶשֶׁתוֹת Chesceoth, arcus.

In his, quæ desinunt in הַ
precedente Chirik aut SUREK
mutatur ultima littera in יָ
Tov, ut גִּפְרִית Gophrieth,
גִּפְרִיֹת Gophrieth, sic
מַלְכּוּת Malchuth, regnum,
מַלְכּוּתוֹת Malchuthoth, regna.

Qualis non differt a plurali
masculino, nisi quod pro jod
quiescente in Chirik, habes jod
mobile habens sub se Chirik,
precedente Pashach, ut ex. gr.
אַלְפִים Alaphim, mil-
lia millia, אֲלָפִים Alaph-
im, duo millia. Qualis nomen
accidit illis, quæ natura
sunt gemina, ut oculi, manus.

De Casu

Nomina sunt indeclinabilia
casus ex contextu, et quibusda
vocalis dignoscuntur, hæc sunt
הַ, quæ servit pro omnibus casibus
pro Genitivo, Dativo, Accu-
sativo.

וְ pro Genitivo
 תְּ pro Accusativo. Interdum
 pro Nominativo, Dativo, et
 Ablativo
 מְ pro Ablativo.

De regimine Genitivi

Cum duo substantiva sint si-
 mul, prius regit secundum, quod
 est in Genitivo. Si regimen sit
 singulare masculinum mutat
 puncta longa in brevia דָּבָר
 Davar, verbum, in regimine
 דָּבָר אֲדֹנָי Devar Adonai,
 verbum Domini.

Femininum mutat ה in ח,
 et ת in - , ut מַלְכָּה Malcha
 Regina, מַלְכֵּת מִצְרַיִם
 Malchoth Mitzraim, Regina
 Aegypti.

Si regimen sit plurale in
 Femininis, nihil mutat. In ma-
 sculinis aufert ׁ, et mutat יו
 Chirik in Tere, post quod jod quod
 quiescit, ut דְּבָרִי Devar-
 rim, verba; in regimine, Verba
 Prophetarum. Dixit Heilim,
 דְּבָרֵי נְבִיאִי.

In Duali abjecto Mem, et
 Chirik, Patach mutatur in Tee.
 עֵינֵי הַנֶּחֱמַי Henaim, oculi; in
 regimine, Oculi columbarum
 עֵינֵי יוֹנִי, Hené Jonim

De Pronomine

Pronomina quatuor sunt,
 Primitivum, Derivationum, seu
 Possessivum, Demonstrativum,
 et Relativum, et Interrogativum.

Primitivum integrum est il-
 lud quod habetur in Nominati-
 vum, quo etiam utimur in Vo-
 cativo, quod etiam et dicitur Pro-
 nomen separatum.

Pro reliquis casibus fit compo-
 sitio ex vocalis supra dictis וְ, אֶ, וְ,
 וְ, אֶ, וְ, et ultimis litteris

Pronominis, ut infra

אֶנֶךְ

Primæ Personæ

Pronominis Primitivum trascu-
 linum, singulare, generis
 communis.

Plurale Singulare

Nos	אֲנַחְנוּ	Ego	אֲנִי
Nostri	שֵׁלָנוּ	Mei	שֵׁלִי
Vobis	אֲנִיכֶם	Mihi	לִי
Nos	אֲנִיכֶם	Me	אֲנִי
a Vobis	מִמֶּנִּי	a Me	מִמֶּנִּי

Secunda Persona

Feminin. Singul. Masculin.

Tu	אַתָּה	Tu	אַתָּה
Tui	שֵׁלָךְ	Tui	שֵׁלָךְ
Tibi	לְךָ	Tibi	לְךָ
Te	אַתָּה	Te	אַתָּה
a Te	מִמֶּךָ	a Te	מִמֶּךָ

Tertia Persona

Feminin. Singul. Masculin.

Illa	הִיא	Ille	הוא
Illius	שֵׁלָהּ	Illius	שֵׁלוֹ
Illi	לָהּ	Illi	לוֹ
Illam	אֶתָּהּ	Illam	אֶתָּהּ
ab Illa	מִמֶּנָּה	ab Illo	מִמֶּנּוּ

Pronomina eadem in Plurali

Secunda Persona

Feminin. Plurale. Masculin.

Vos	אַתֶּם	Vos	אַתֶּם
Vestri	שֵׁלְכֶם	Vestri	שֵׁלְכֶם
Vobis	לְכֶם	Vobis	לְכֶם
Vos	אַתֶּם	Vos	אַתֶּם
a Vobis	מִמֶּכֶם	a Vobis	מִמֶּכֶם

Tertia Persona

Feminin. Plurale. Masculin.

Illa	הֵן	Illi	הֵם
Illarum	שֵׁלָהֶן	Illorum	שֵׁלָהֶם
Illis	לָהֶן	Illis	לָהֶם
Illas	אֶתָּהֶן	Illas	אֶתָּהֶם
ab Illis	מִמֶּהֶן	ab Illis	מִמֶּהֶם

Ex his Paradigmatibus videri
 solum Pronomen Nominati-
 vum integrum habere, casus
 vero obliquos ex articulis ac
 ultimis Pronominis litteris
 componi, ut וְ שֵׁלָהּ forma-
 tur ex articulo Genitivi וְ
 et ultima littera Nominati-
 vi אֲנִי.

De Pronomine Possessivo.

Carent Hebraei Pronomine

Possessivo. Nomen, Tuus, Tuus,
 sua. Pec. supplent Affixis. Pro
 nomen Affixum est quod affi-
 gitur nomini, et relationem
 aut possessionem significat.
 Fit ergo quedam Compositio
 ex nomine, et litteris Prono-
 minum Primitivorum. Cum
 clia Connexiva nominis cum
 Pronomine, si nomen est

singulare sunt quæ in ca-
sibus Accusativis Pronomi-
nis Primitivi **אֲנִי** **אתה**
Othea, Te, in nomine ad
affixo **דברך** Devarac, ver-
bum tuum.

In affixio nominis sin-
gularis cum Pronomine sin-
gulari secunda Personæ Te
minima Punctum connec-
tum non est Haimelz, ut
in Accusativo, sed Tzere,
ut in Ablativo Primitivi, ut
אֲנִי a Te, **דברך** Devarac,
verbum tuum.

Cum nomen est Plurale,
vel duale, habet ante Prono-
men, quod ei affigitur litteram
Jod; quæ littera cum affixum est
Plurale, quiescit post. Tzere; cu-
affixum est singulare modo so-
nat, modo quiescit, ut in se-
quenti Paradigmatate videtur.

Litteræ autem Pronominum,
quæ affiguntur eodem sunt
quæ in Accusativis Primitivo.

Paradigma

Masculini Nominis cum Ad-

fixis. Discipulus

Discipulus **תלמידך**

Discipulus ejus **תלמידו**

Discipulus eorum **תלמידם**

Discipulus tuus **תלמידך**

Discipulus vester **תלמידכם**

Discipulus meus **תלמידי**

communis

Adfixa Feminina

Discipulus ejus **תלמידיה**

Discipulus earum **תלמידיהן**

Discipulus tuarum **תלמידיך**

Discipulus tuus **תלמידיך**

Discipulus vester **תלמידיכם**

Discipulus noster **תלמידינו**

communis

Adfixa Plurale Mascul.

Discipuli ejus **תלמידיהם**

Discipuli eorum **תלמידיהם**

Discipuli tuorum **תלמידיך**

Discipuli vestrorum **תלמידיכם**

Discipuli nostrorum **תלמידינו**

communis

Adfixa Feminina

Discipuli ejus **תלמידיהם**

Discipuli earum **תלמידיהן**

Discipuli tuarum **תלמידיך**

Discipuli vestrarum **תלמידיכם**

Discipuli nostrarum **תלמידינו**

communis

Paradigma

Fœminini Nominis cum Ad-

fixis. Discipula

Discipula **תלמידיך**

Discipula ejus **תלמידיה**

Discipula eorum **תלמידיהם**

Discipula tuarum **תלמידיך**

Discipula vestrarum **תלמידיכם**

Discipula nostrarum **תלמידינו**

communis

Adfixa Masculina

Lex ejus **תורתו**

Lex eorum **תורתם**

Lex tua **תורתך**

Lex vestra **תורתכם**

Lex mea **תורתי**

communis

Adfixa Feminina

Lex ejus **תורתיה**

Lex earum **תורתיהן**

Lex tuarum **תורתך**

Lex vestrarum **תורתכם**

Lex nostrarum **תורתנו**

Lex vestra **תורתכם**

Lex nostra **תורתנו**

communis

Adfixa Plurale Mascul.

Leges ejus **תורותיהם**

Leges eorum **תורותיהם**

Leges tuarum **תורותך**

Leges vestrarum **תורותכם**

Leges nostrarum **תורותנו**

communis

Adfixa Feminina

Leges ejus **תורותיהם**

Leges earum **תורותיהן**

Leges tuarum **תורותך**

Leges vestrarum **תורותכם**

Leges nostrarum **תורותנו**

communis

De Pronomine Demon-

strativo, Relativo, et In-

terrogativo.

Pronomen Demonstrativum

singularis numeri masculini ge-

neris est **הוא**, hic, iste; Fœmi-

nini generis est **היא**, hic, ista; Communiis gene-

ris est **הוא**, hic et hæc.

In numero Plurali utriusq;

generis **הם**, **היא**.

Relativum

extra interrogationem **אשר**

Qui, quæ, quod, quos, quas,

hec utriusque generis, et nu-

meri. Loco hujus saepe ponitur

sola littera **ו** cum sagol

Interrogativa

sunt **מי**, Quis; et dicitur de

solo homine. **הוּא, הוּא, הוּא**,
et hoc interrogant de omni re
excepto homine, **הוּא הוּא הוּא**
Me miscepharh, quod iudici-
um? **הוּא הוּא הוּא** *Mi attā, quis*
tu?

Quando post **הוּא**, vel **הוּא** se-
quitur **הוּא**, vel **הוּא**, tunc **הוּא**
vel **הוּא** non sonat *quis*, vel
quid, sed *is* vel *id*. **הוּא הוּא הוּא**
Mi ascer, is qui.

De Verbo.

Verbo septem accidunt Genus,
Numerus, Persona, Modus, Tem-
pus, Forma, Conjugatio.

I. Genus quadruplex est,
Activum, Passivum, Neutrum,
et Commune. Habent etiā Per-
sona instar nominum genus, et
masculine, ac feminine conju-
gantur.

II. Numeri duo Singularis,
et Pluralis, et hic pro Duali u-
surpatur.

III. Personae tres, ut apud
Latinos, sed incipiunt a Tertia,
quod ea plerumque Radicalem,
seu Thema contineat, a qua ce-
tera formantur voces, additio-
ne fere quarundam litterarū,
ex Pronominibus desumptarū.
Prima Persona, et Tertia Plu-
ralis Praeteriti, semper est com-
munis generis, reliquis propria
adsignantur genera.

IV. Modi proprie tres sunt.

Indicativus, Imperativus, et
Infinitivus. Optativo carent,
cujus vice Indicativo utuntur,
addendo dictiones optandi, i. d.
אִי, אִי, אִי. Utinam. Et
iam per futurum Optativum
exprimunt. pro Conjunctivo In-
dicativo utuntur additis voca-
bulis **אִי, אִי, אִי**, Si, et **אִי, אִי, אִי**, Cum, aut
similibus. Quae tamen melius
per Gerundia exprimunt.

Imperativus secundas habet
Personas utriusque generis in
utroque numero.

Infinitivus nullius est cer-
ti temporis, numeri, vel Perso-
nae. Sub hoc Gerundia concis-
nuntur additis litteris, quae Pro-
positionum vice gerunt, ut apud
Italos: *In andare, per an-
dare, &c.*

V. Tempora quatuor sunt
Praeteritum, Praesens, Futurum,
et Futurum.

Praeteritum dicitur **הוּא, הוּא, הוּא**,
Havar, explicaturque quando
que per Imperfectum et Plus-
quam perfectum, etiam per
Futurum, maxime si I Con-
versivum habeat.

Praesens dicitur **הוּא, הוּא, הוּא**, idem, Inter-
medium, inter Praeteriti, et Fu-
turi significationem. Quod usari
possunt pro praesenti, et etiam pro
Perfecto et Imperfecto, et est Parti-
cipium activum Praesentis Tem-
poris, ut **הוּא, הוּא, הוּא**, *Discens*. Saepē u-
surpatur substantive pro nomi-
ne verbali, ut **הוּא, הוּא, הוּא**, *Curtus*.

הוּא, הוּא, הוּא, *Judex*.

Participium
designans rem jam agē, captā,
quae etiamnum fit, ut **הוּא, הוּא, הוּא**,
Taghuph, *ud pulchris*. Graeci hoc
explicant per Participium Passi-
vum Temporis Praesentis **הוּא, הוּא, הוּא**,
mevor, qui verberatur. Latini
cum eo careant, illud explicant
per Participium Temporis Prae-
teriti. Saepē etiam ponitur pro
nomine verbali, ut **הוּא, הוּא, הוּא**,
chur, *mensis* **הוּא, הוּא, הוּא**,
artutus.

Futurum quod vocatur
הוּא, הוּא, הוּא *Haithir*, idem, paratū,
ut frequentissimum est, ita
vix usum habet; saepē ac-
cipitur pro Praeterito, interdū
pro Imperfecto, etiam pro Pre-
senti, quando scilicet continua-
tio quadam indicatur actio-
nis; non raro pro Imperativo
tertia Personae utriusque nu-
meri, et prima Pluralis; item
pro Subjunctivo, et Optativo ju-
xia orationis sensum. Litterae
הוּא, הוּא, הוּא *Haithir* **הוּא, הוּא, הוּא** *Haithir*
sunt quatuor **הוּא, הוּא, הוּא**.

VI. Forma Verborum du-
plex, Perfecta, quae tres Radica-
les habet litteras, easque constan-
ter retinet, Imperfecta, si var-
bum plusquam tribus litteris
constat, vel quando unam vel
duas inter conjugandum amis-
sit.

VII. Conjugatio si verbum

terminationem spectes, si varia
tionem, praesertim in principio
vel mutationem punctorum,
octo sunt. Prima dicitur פָּעַל
Pahal, ab antiquo verbo Pa:
hal פָּעַל, Operatus est, quo
modo si Latini primam con
jugationem dicant. Amo, im
de Hebraei primam litteram
Juscumque Thematici vocant
D secundam Y, tertiam L
Pahal Conjugationem vocant et
פָּעַל, sc. Expeditam, quia
prae litteras Thematici nul
lam aliam litteram vel punctum
adiciunt. Thema, sive Radix
est illa primaria dictio, a qua
adjectis, vel detrahis litteris
vel syllabis, vel mutatis pun
ctis, formantur Personae, nu
meri, genera, tempora, Par
ticipia, Nomina, &c. Haec ra
dis in Tertia Persona singulari
Præteriti continetur.

Secunda Conjugatio dicitur
פָּעַל, Passiva signi
ficationis

Tertio פִּהֵל פָּעַל, et ve
hemtorem significationem
importat.

Quarta פָּעַל Pahal Pas
siva precedentis.

Quinta פָּעַל Pahal acti
vam, et Passivam significationem
importat.

Sexta הפִּעֵל Hiphil, et
significat aliquem esse au
ctorem actionis.

Septima הפִּעַל Hophal,
Passiva precedentis.
Octava הִתְפַּעֵל Hithpahel,
significat actionem immanen
tem.

Porro idem verbum per
has octo conjugationes infle
xum, varias nanciscitur signi
ficationes, ut in sequentibus
adparet.

Prima Conjugatio Pahal,
seu, עָל.

Hae Conjugatio simplex est
continens verba tum neutra,
tum transitiva. Forma pun
ctorum triplex, Communis
habet Kamez, et prima ra
dicali, in secunda PathaK. A
lia forma exigit in secunda
radicali Tzere. Tertia Chole
post secundam radicalem.

Quomodo conjugetur se
quens Paradigma ostendit.

פָּעַל Tradidit

Indicativi Praeteritum.

Masculinum
Singulare

3. Pers. Tradidit פָּעַל

2. P. Tradidisti פָּעַלְתָּ

1. P. Tradidi פָּעַלְתִּי

~~~~~

Femmininum

3. P. Tradidit פָּעַלְתָּ

2. P. Tradidisti פָּעַלְתְּ

1. P. commune פָּעַלְתִּי

Plurale
Masculinum
3. P. Tradiderunt מָסְרוּ
2. P. Tradidistis מָסַרְתֶּם
1. P. Tradidimus מָסַרְנוּ

~~~~~  
Femmininum
3. P. commune מָסַרְתֶּן
2. P. Tradidistis מָסַרְתֶּן
1. P. commune מָסַרְתֶּן

~~~~~  
Benoni, בִּינוּי
Masculinum
Tradens מוֹסֵר
Tradentes מוֹסְרִים

~~~~~  
Femmininum
Tradens מוֹסֵרָה vel מוֹסְרָה
Tradentes מוֹסְרוֹת

~~~~~  
Pahal, פָּעַל
Masculinum
Traditur מָסֹר
Traditi מָסֹרִים

~~~~~  
Femmininum
Tradita מָסֹרָה
Traditae מָסֹרוֹת

~~~~~  
Futurum, עָוֵיד.
Masculinum
Sing. Per. 3. Tradet מָסֹר
P. 2. Tradet מָסֹר
P. 1. Tradam אֶמְסֹר
Plur. P. 3. Tradent מָסֹרוּ
P. 2. Tradetis מָסֹרוּ
P. 1. Trademus מָסֹרוּ

Fœmininum
Sing. Pers. 3. Tradet **תַּמְסֹר**
P. 2. Tradet **תַּמְסֹרִי**
P. 1. Tradam
Plur. Tradent **תַּמְסֹרְנָה**
Tradetis

Imperatious **אָנוּי**
Masculinum
Trade **מְסֹר**
Tradite **מְסֹרוּ**

Fœmininum
Trade **מְסֹרִי**
Tradite **מְסֹרְנָה**
Infinitivus **מְסֹר**
Tradere **מְסֹר** vel **מְסֹר**

Gerundio
a Tradendo ad tradendum **מְסֹר**
cum traderem, in tradendo **בְּמְסֹר**
Litera Gerundiorum sunt hæc **נְכֻלָּם**

Scholion I

De Præterito.

Secunda Forma **זָכַן** Zachen, senuit
eodem modo inflectitur ac **מְסֹר**
זָכַן, **זָכַנְתִּי**, **זָכַנְתָּ**, &c. excepto Be.
noni, de quo mox.

Tertia Forma, quæ rarissima
est, semper suam Cholem retinet
זָכַל, **זָכַלְתִּי**, **זָכַלְתָּ**, **זָכַלְתָּ**, **זָכַלְתָּ**
At in tertia Fœminina, et Ter.

ria plurali facit, **יָכַלְתֶּם** Ja.
chela, potuit. **יָכַלְתִּי** Tache.
lu, potuerunt.
Secunda Persona Fœminini:
na singularis exigit pro Seco
Pashak sub ultima radiceis,
quoties ea gutturalis est, ut ex
לָכַחְתִּי Accepisti. **שָׁמַעְתִּי**
Audivisti

Scholion II.

De Benoni.

Sape habet Cholem sine Vau
עָמַד Homed, stans, **לָמַד** lo
med, discens.

In verbis quæ secundam ha.
bene Præteriti formam, ejusde
vociis erit Præteritum cum Be.
noni, ut **בָּעַכְתִּי** Davech, adha.
sit, et adherens, et inflecti:
tur more nominum **בָּעַכְתִּי**,
בָּעַכְתִּי, adherens, adha.
rentes masculine, et Fœminini
nae **בָּעַכְתִּי**, vel **בָּעַכְתִּי**, adha.
rens, **בָּעַכְתִּי**, adherentes.

Si ultima radiceis est guttu.
ralis in posteriori voce fœmi.
neo pro duplici Sagol ponitur
duplex Pashak **שָׁמַעְתִּי** Scio.
mashi pro **שָׁמַעְתִּי** Scioheme
thi, audiens; quod et pro se.
quentibus Conjugationibus di.
cum sit.

Quoties Benoni cum Præno.
mine jungitur explicatur per
Tempus Præsens, ut ex. gr.
אֲנִי מְסֹר, Ego trade.

Scholion III

De Rahil.

Loco Sureti reperitur aliqua
do kibuz, ut **לִבְזִי** Inductus.
Intransitiva, ut **לִבְזִי**, Cec
dit **לִבְזִי**, Sessu, hoc tempore
carent.
Utumque Participium
In fine requirit, quoniam ultim
radicalis sit **עָנִי**, ut **לִבְזִי**
sta ex gutture pronuncia
sint **פָּתַח** Aperient.
Aperitus. Quod Parah
tur aliquando in Benoni
cundam radicalem loco Tach
נָטַע, Plantans pro **נָטַע**.

Benoni, et Rahil regimen pa
tiuntur, ut substantivo, ac pu
cta permurant **פָּתַח** **פָּתַח**
Pothale aven, facientes iniqui
tatem.

Nonnulla verba utroque Pa
ticipio carent, ut **קָרַב** Cadav
adpropinquavit **רָחַק** Racha
elongavit. In his autem adjecti
vum venit loco utriusque Pa
ticipii **קָרוֹב** Carov, propinq.
רָחוֹק Rachoc, longinquus.

Scholion IV

De Futuro.

Litera **אָתָּא** Personas in Fu
turo distinguunt. Jod tertiam
singularem, et Pluralem. Tha
secundam singul. et Plural.
Aleph primam singul. Nun pri
mam pluralem. Secunda mo

sculina, et Tertia Feminina.
in numero singulari eandem
Personam habent per omnes
Verborum Conjugationes, sic.
רָמַסְתָּ Thimpar, trades Ma-
scul. et trades Famor. Sic ea-
dem vox tribuitur Tertia, et
cuma Persona Feminina in
Plurali numero רָמַסְתְּ
Tertia forma, Tradent et Tra-
damin.

ima non tantum habet
sed etiam Pathak in
maxima qua Neutra sunt, ut
שָׁכַב accumbet, vel securi-
dam, aut tertiam gutturali
habent, ut חָלַל, sedimet, et
פָּתַח, aperiet. Sunt qua u-
triusque Terminationem ha-
bent, ut שָׁכַבְתָּ, et שָׁכַבְתִּי.
cessabit, שָׁכַבְתָּ, cessavit.

Plurale Femininum ali-
quando ultimum ת abicit,
תִּלְבַּשְׁתְּ Tilbasena, induet
Fem.

Scholion V. De Imperativo.

Ultima Imperativi Futu-
ri terminationem sequitur
שָׁמֹר, Custodi: שְׁלֵחַ, Mit-
te.

Si secunda sit gutturalis
hoc modo puncta scribuntur
שָׁמְרֵה, Gura. שְׁלַחְהֵה, Gu-
trale. Si prima sit guttura-
lis hoc fere modo שְׁמֹרְךָ, Di-

scoperi Mascul. וְשָׁמְרֵךְ
scoperi Fem.

Plurale Femininum ali-
quando abicit ultimum ת ab
precedente Kametz שְׁמַעְתְּ.
pro שְׁמַעְתֶּנּוּ, Audite.

Aut contra excidit א serva-
to ת, ut וְשָׁמְרֵךְ pro וְשָׁמְרֵךְ
Accingite.

Scholion VI. De Infinitivo.

Tres habet formas מְסֹר, מְסֹר, Tradere. Ver-
ba activa frequentius habent
cholem etiam si ultima Gut-
turalis sit פָּתוּחַ, Aperire.
Neutra fere amant Pathak
שָׁכַב, Accumbere.

Scholion VII. De Gerundiis.

Fiunt ex secunda et tertia
finiti forma ope litterarum
מְכַלֵּי, Baclam. Ex his וְ
לְכַלֵּי, hoc commune habent
cum litteris Futuri וְכַלֵּי, qd
recipiant Chirik parvum se-
quente Scea. At si prima ת
sit gutturalis pro Scea requi-
rent Kametz-Pathak, vel Ca-
reph-Sagol, tunc ha littera
requirunt Pathak, vel Sagol.
Quod si, ut saepe fit, Guttura-
les Scea simplici, vel Pathak
aut Sagol contenti sint, nihil
ominus littera Futuri, suum
Pathak vel Sagol retinebunt.

לְכַלֵּי Gerundia per Conjunctionem
adferuntur וְכַלֵּי מְסֹר
In discendo puer, id est, cum
disceret, postquam didice-
rit, vel didicisset &c. sic et
וְכַלֵּי מְסֹר, A discen-
do puer, sc. ne discas puer.

De Reliquis Conjugatio- nibus. Niphal

Hujus character est Nun ra-
diat praepositum, ac sunt in
ea Passiva תָּ Kal מְסֹר, In-
didit, מְסֹר, Traditus est.

Reperiuntur tamen etiam
haec quadam Verba activa si-
gnificationis more Deponen-
tium. Et generalis regula est,
ut quae Verba in Kal non sunt
in usu, exponantur in aliis,
sed juxta significationem Ver-
borum in Kal. Praeterea inter:
dum Niphal reciprocam im-
portat significationem, ut
חִטְּפוּהוּ, custodiuit se.
נִטְּמוּהוּ, polluerunt se.

Pihel

Hujus Character est Daghet
forte secunda R. impressum,
precedente Chirik laton מְסֹר.
Et habent haec verba vehemen-
torem significationem, quod
nos per adverbium diligenter
exponimus, vel per Verbum.